

lykkelige, hvis Dine ere sukkede, inden de saae den Vedlæggelse, der er kommet over vor Frihed.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hølstjern): Jeg har kun bedet om Ordet for at sige til det ærede Medlem, der talte paa Regjeringspartiets Vegne, at efter hans Erklæring i Dag er der ingen Mulighed for en Diskussion med ham og hans Parti i denne Sag. Spørgsmaalet om Rigsret eller ikke Rigsret foreligger ikke nu, det Spørgsmaal, der foreligger, er om Folkethinget har en Mening, som det kan og tør og vil udtale lige overfor et Grundlovsbrud som det foreliggende. Det ærede Medlem har paa sit Partis Vegne erklæret, at de ingen Mening havde. Et Parti, der ikke tør have en Mening i en saa vigtig Sag er det fuldstændigt umuligt at diskutere med. Jeg skal kun notere, at det ærede Medlem for sit Vedkommende og maasse ogsaa paa sit Partis Vegne har erklæret, at det at Resolutionen ikke var underskrevet, var en fuldstændig Umulighed. Jeg ser dog deri et svagt Spor af, at hans Meningsfæller endnu have saa meget tilbage af konstitutionel Tænkemaade, at de ikke kunne tænke sig Muligheden af Noget som det, der her er flet. Det Aftstykke, der her ligger for, er et officielt Aftstykke, et officielt Aftstykke sendt fra Finansministeren til Finansudvalget, og det er ikke underskrevet. Der findes hverken Kongens Underskrift eller ministeriel Underskrift, og Kongens Underskrift kan ikke staa derunder, thi det vilde være i Strid med Textens Form. Smidder-tid er det, efter hvad jeg bemærkede i Begyndelsen, lige overfor den Erklæring, det ærede Medlem afgav om, at de ingen Mening havde om dette Spørgsmaal, min Overbevisning, at det er fuldstændig øresløst at komme ind paa en nærmere Diskussion med de Herrer, og da Regjeringen som sagt har fundet det passende, naar en Sag forhandles, for hvilken Finansministeren har Ansvaret, at udeblive, saa kan der fra vor Side og for mig ikke være nogenjomhelst Grund til at fortsætte en Debat om en Sag, hvorover efter vor Overbevisning enhver grundlovs-tro Mand maa være klar. Jeg skal derfor indskrænke mig til paany at anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Thomsen: Jeg anser det ogsaa for lidet frugtbart at optage en Diskussion med det ærede Medlem, men jeg skal dog udtale en Ting overfor ham, at naar jeg, da jeg først havde Ordet, udtalte, at jeg ikke fandt nogen Grund til at gaa ind paa Detailler og særlig ikke til at diskutere Spørgsmaalet

om den kongelige Resolution af 26de dennes, fordi jeg ikke kjender den, saa er det ærede Medlem ikke berettiget til at udtale om mig og mine Meningsfæller, at vi ikke tør have en Mening. Nei, Sagen er den, at det smitter ikke paa os, vi høre saa tidt, at der tales som den Blinde om Farverne, men det smitter ikke. Jeg holder nok af at kjende en lille Smule til Sagerne, og denne Sag trænger virkelig til at kendes noget mere, naar der kan komme saadanne, som jeg er overbevist om, fuldstændige Misforstaaelser frem, som at man kan tro, at en kongelig Resolution ikke er underskrevet af Kongen eller ikke er kontraseret af en Minister. Jeg erindrer ikke, hvorledes Spørgsmaalet var formuleret fra Finansudvalget, men dette Svar, der er givet, gjør nærmest Indtryk, som om det var en Udskrift af, hvad der er tilført Statsraadsprotokollen. Vil man vide, om den paagjældende Resolution er kontraseret eller ikke, kan man spørge om det, saa faar man Svar, men man skal ikke, idet man selv laver et Svar, kaste saadanne Bestyldninger mod Regjeringen, at den frygter personlig og derfor kaster Kongen frem og ikke vil døkke, hvad det er dens Bligt at døkke. Det forekommer mig derfor klart, at dette Spørgsmaal er saa fuldstændig uoplyst, at jeg finder det meget naturligt, at man finder, at det ikke er Dieblirket nu til at diskutere, hvad man ikke kjender. Det er altsaa Marsagen til min Stilling, at jeg ønsker at kjende en Ting, inden jeg taler om den, at jeg ønsker ikke at tale om en Ting, naar jeg ikke veed tilstrækkelig Bested om den, det er Marsagen, og det er tillige mit Svar til det ærede Medlem for Odense Amts Afd. Valgkreds (Monrad). I Øvrigt kan jeg henholde mig til, hvad jeg udtalte før, at den Stilling, som jeg og mine Meningsfæller indtage, er, at stemme mod det foreliggende Forslag til Beslutning af de Motiver, som jeg nævnte, fordi vi deri se et Forsøg paa — det kan gjerne være, at de Herrer have en anden Mening, men det er vor — i Stedet for en Rigsretsdom at sætte en Folkethingsdom. Det anse vi for stridende mod Grundloven og anse det, som jeg udtalte før, for lidet stemmende med Thingets Værdighed at gjøre et saadant Skridt, om hvilket Thinget veed, at det ikke har nogenjomhelst reelle Følger.

Den fungerende Formand (Høggshro): En Beslutning af Thinget kan ikke stiges ikke at have nogen reel Betydning.

Monrad: Ja jeg kan ikke Andet end beklage, at den sidste ærede Taler fastholder